

نمایشی که بر هدف نشست

ندای «صلح، صلح، جنگ را قطع کنید» فضای سیاسی اپوزیسیون رژیم‌های غربی را در نوردیده است.

صفوف «جنبش صلح» در خیابانهای چراغانی و آرام اروپا و آمریکا در حال عرض اندام است.

در صفحات قشنگ رسانه‌های غربی و تلویزیونهای رنگی، حمل کیسه‌های کمک منقش به حروف بزرگ USA بسوی کودکان گریان از درد و مردم گریزان از مرگ، دم به دم نمایش داده میشود.

نمایش هدفگیری موشک‌های تیز هوش و هدایت شونده‌ای که کلبه‌های گلی را در مهیبی از دود و آتش فرو می‌برند، بر هدف می‌نشیند.

افکار عمومی نگران اروپا و آمریکا تسلی می‌یابند. تسلی می‌یابند که تلفات جنگ به «شکرانه پیشرفته‌های علمی و تکنولوژیک» پایین است.

چشمانی که سالهاست میان پرده‌های شوهای دل‌انگیز را با دیدن صحنه‌های اجساد جنگها و قحطی‌ها در آنسوی تمدن جورج دبلیو بوش سپری کرده‌اند، از دیدن «کمک‌های انساندوستانه آمریکا» به کودکان افغانی به وجد آمده، می‌درخشند.

جلادان «غیر متمدن»، مشتریان پروپاقرص صنایع مدرن نظامی نیز، از کارآیی سلاحهای جدید در شورش‌های آتی داخلی، در هدفگیری «خانه‌های تیمی» سرمست شده‌اند.

نمایش هدفگیری موشک‌های تیز هوش، بر هدف نشسته است.